ఆపాట

డాక్టర్ జయానాగరాజ్

హాయిగా ఎక్కడి నుంచో చక్కని పాట వినిపిస్తూ వున్నది ఆ సంధ్యా రాగంలో ఆ చల్లటి మలయానిల రాగ డోలికలలో తేలిపోతున్నదా గాన సుధా రసం.

మునిసిపాలిటీ దీపం కింద ఆ దుమ్ములో, దుమ్ముకొట్టుకున్న బట్టలతో పాలిపోయిన ముఖంతో శుష్కించిన దేహంతో కూర్చుండి పక్కన వున్న మురుగు కాలవలో నుంచి ఎగిరి వచ్చి గోలగా పాడుతున్న దోమల పాటలతో పోటీ పడుతూ గొంతెత్తి పాడుతున్నాడు ఒక తొమ్మిదేళ్ల అనామకుడు. ఆ పాటకు వీణగాని, మృదంగంగాని శృతిగా ఎవ్వరూ మీటడం లేదు. ఆ గాయకుని ముందు ఎవ్వరూ తన్మయత్వంతో కూర్చుని తలలు పంకించడం లేదు. ఎవ్వరూ కూడా ఆ పసిగాయకుని వేదికమీద కూర్చోబెట్టి పుష్పాలంకృతుని జేసి కరతాళ ధ్వనులతో అతని కీర్తిని నలుదెసల చాటడం లేదు. సువర్ణ పతకా లివ్వడంలేదు. కనీసం ఏ సినిమా దర్శకుడి కంట కూడా పడలేదీ పసికందు... కొసకు "బీదవారిని ఆదుకుంటాం..." అని అరిచే ఏ సంఘసేవకులనుగాని ఏ ప్రజా నాయకులనుగాని ఆకర్షించలేకపోయాడు. ఆ దుమ్ము రోడ్డే తన వేదికగా, చేతిలోని చిరతలే శృతిగా, దారిని పోయే వారే సభికులుగా ఎంచుకొని పాట సాగిస్తున్నాడు అప్పన్న కొందరు నిమిషం ఆగి పాట విని తోచింది వేసి పోతున్నారు. మరి కొందరాగి "నీకు సినిమా పాటలు వచ్చా... డిస్కో సంగీతం వచ్చా?" అని అడిగి "రావు భక్తిపాటలు మాత్రమే" అనే జవాబు రాగానే "అదెవరికి కావాలి చెత్త!" అని అనుకుంటూ పోతున్నారు. మరి కొందరు ఏదో మహాకార్యం మునిగిపోతున్నట్లు చకచకా ఆ పిల్లవానిని దాటుకొని పోతున్నారు. "ఇదో రకం ముష్టి" అనే వారు కొందరు. "పసి పిల్లలను కాపాడాలి. పనిలో పెట్టరాదు" అని సూక్తులు చెప్తూనే, "ఏదైనా, పనిచూచుకోరాదూ" అని వుచిత సలహా యిచ్చేవారు మరి కొందరు....

మెల్లిగా చీకటి పడింది. అప్పన్న లేచి తన సంపాదన లెక్క చూచుకున్నాడు. ఒక రూపాయికి యింకా తక్కువే! అయినా పాటలు వినడానికిగాని, బీదలను ఆదుకోవడానికి గాని ఈనాడు ఎవ్వరికే తీరిక, ఓపిక వున్నాయి గనుక! ఒక్క నిట్టూర్పుతో యింటిదారి పట్టాడు.

అది ఒక పూరికొంప. పగానికి పైగా తాటియాకులు ఎగిరిపోయి వున్నాయి. ఆ జీర్ణ కుటీరంలో సందె చీకట్లు బాగా అలుముకున్న ఆ ప్రదేశంలో మలకలు తెగిన మంచంలో చివిగి పీలికలైన వాసన కొడుతున్న బట్టల మధ్య ఆయాసంతో దగ్గుతూ కొడుకుకోసం ఎదురు చూస్తున్నది రామి. దుమ్ము, మురికి... పగిలిన కుండలు... దాని చుట్టూ తిరుగుతున్న బక్కచిక్కిన కుక్కలు... మొండి మొలలతో వేళ్ల చీకుతూ శూన్యంలోకి చూస్తున్న పిల్లలు, తాగి వూగుతూ అల్లరి చేస్తున్న మరికొందరు ఆ ప్రదేశ ప్రగతిని చాటి చెప్పుతున్నారు.

మెల్లిగా తడికె తెరచిన చప్పుడు. "ఎవ్వరు.. అప్పిగా..." అని చాలా హీన స్వరంతో అడిగింది రామి. తల్లి మాటకు "నేనేనమ్మా" అన్నాడు తన విచారాన్ని, బడలికను దిగమింగుతూ. "అన్నయ్యే..." అని అంటూ ఆరేళ్ల పాప వచ్చి అప్పన్నను తన చిట్టి చేతులతో పెనవేసుకుంది. జీవితపు ఆఖరి అంచుల మీద వున్న ఆముదం దీపాన్ని వెలిగించి తల్లి మంచం దగ్గరకు వచ్చి కూర్చున్నాడు. ఆ మసక వెలుగులో ఎండకు వడిలిపోయి మాడిపోయిన కొడుకు ముఖం చూచింది రామి. మెల్లిగా అప్పన్న బుగ్గలు నిమిరింది. ఆ చిన్న కుటుంబ భారమంతా అప్పన్నదే! కొన్ని నెలలుగా రోగంతో తీసుకుంటున్న రామి ఏమీ పని చేయలేని అవస్థ. ఆ యింటికి తను పెద్ద. కాని తల్లి చేతులలో పసిపిల్లవాడై పోయాడు. తల్లి హృదయం మీద తలవాల్చి ఆ రోజు తను పడిన శ్రమ మరిచాడు. అప్రయత్నంగా అతని కండ్లలో నీరు తిరిగింది. ఆ చిన్న మెదడులో పెద్ద పెద్ద ఆలోచనలు...'తన సంపాదన ఆ రోజుకు రూపాయి... దీనితో ముగ్గురు బతకాలి. రోజంతా పాట పాడడం, దగ్గరలో వున్న కొట్టువాడికి సహాయ పడడం! అన్ని చేసినా తన సంపాదన రూపాయే! తల్లికి జబ్బు. మంచి మందు, తిండి యివ్వగలిగితే బాగుపడవచ్చు. అమ్మ బాగుపడితే మళ్లీ పనిలోకి పోగలదు... కాని ఎలా? తనను ఎవ్వరూ పనిలోనికి తీసుకోవడం లేదు. 'పోరా నువ్వేం పని చేస్తావు' అన్న జవాబే! మరి తనకు వచ్చిన వృత్తి పాటలు పాడడమే! ఈ వృత్తితో యిల్లు గడిచేదెలా? తల్లికి మందు ఎక్కడ నుంచి వస్తుంది?' ఆవేదన, తను రోజంతా పడిన శ్రమ, ఆకలి, అన్నీ కలిపి అతని హృదయాన్ని కలచాయి. మనస్సులో తుపాను రేగింది.

రామికి దగ్గు తెర వచ్చింది. దాని తరవాత చాలా ఆయాసపడింది. ఒకటి రెండు రక్తపు చుక్కలు ఆమె పెదాల మీద కనిపించాయి. ఇది చూచి భయపడ్డాడు అప్పన్న. "ఇప్పుడే వస్తానమ్మా" అన్నాడు గాద్గదికంగా. "ఎ..క్క..డి..కి.. బాబూ...?" ఎంతో ప్రయత్నం మీద అడిగింది రామి. "డాక్టరు దగ్గరికి..." అన్నాడు. 'వద్దు' అన్నట్టు సౌజ్ఞ చేసింది.

కాని అప్పన్న చివిగి శల్యమైన గుడిసె తలుపులు మూసి గబగబా ఆ చీకట్లో వెళ్లిపోయాడు. తనకు అంతకు ముందు తెలిసిన డాక్టర్‌గారి ఇంటికి పోయి తలుపు తట్టాడు. డాక్టర్ ఇంట్లో లేరని జవాబు. చాలా సేపు మెట్లమీద కూర్చున్నాడు. కడుపులో ఆకలి

మెలికలు తిరుగుతున్నది.

చాలా రాత్రికి డాక్టర్ యిల్లు చేరారు. "డాక్టర్ బాబూ మా అమ్మకి ఏమీ బాగా లేదు....." గొంతులో అభ్యర్థన "చూడు అప్పన్నా!మేము రోగుల్ని ప్రైవేటుగా యింక చూడకూడదు" అన్నారాయన లోపలికి పోతూ.

అప్పన్న కేమీ తెలియ లేదు. "అయ్యా..." అన్నాడు. "చెప్పానుగా నే చూడలేనని... అప్పుడైతే ఆసుపత్రి నుంచి వస్తూ పోనీ పాపం అని మానవత్వంతో చూచేవాడిని... నా దగ్గిర వున్న మందులు యిచ్చేవాడిని... మానవత్వంగా బ్రతికే వారిని కూడా అలా వుండవద్దు' అనే ఈ ప్రభుత్వానికి తలవంచి వుండాలి మేము... ఒక వేళ నే వచ్చినా ప్రాక్టీసు చేస్తున్నానని నన్ను పట్టి ఉద్యోగం నుంచి తొలగించవచ్చు! తనకు మాలిన ధర్మం నే చేయలేనురా..." అన్నారు.

ఏమీ అర్థంకాక వెనుతిరిగాడు అప్పన్న. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ చక్కగా మాట్లాడే డాక్టర్ విసుగ్గా ఎందుకున్నారో కూడా అతని చిన్న బుర్రకు తట్టలేదు.

చాలా రాత్రి గడిచింది. గాలి ఆ పూరి కొంపలోనికి జొరపడి అందరి దీన చిత్రాన్ని గాంచి విలపిస్తూ బయటకు పోతున్నది. అప్పన్న మెల్లిగా లోపలికి వచ్చాడు. ఏడుపుతో అతని కండ్లు వాచి ఎర్రగా వున్నాయి. నిశ్శబ్దంగా తల్లి మంచం దగ్గరకు వచ్చి కూర్చున్నాడు. రామి మెల్లిమెల్లిగా కళ్లు తెరిచింది. అప్పన్నను చూచి [illegible] విచారంగా. చిరునవ్వు ఆమె పెదిమెల మీద మెదిలింది. ఇంకా ఏమీ అర్థం కాక ఆలోచిస్తున్న అప్పన్న తలపులు తల్లి దగ్గుతో పటాపంచలయ్యాయి.

కప్పగంతుల మల్లికార్జునరావు
సంచలనాత్మక సీరియల్
ది నీడిల్
త్వరలో ప్రారంభం

"ఏమ్మా మంచినీళ్లు కావాలా.." అని అడిగాడు తల్లి మీదకు వంగి. అవసరం లేదన్నట్లు తల వూపింది. ఆమెలో మాట్లాడే ఓపిక లేదు. చాలా ఆయాసంగా వుంది. కళ్లు తెరచి అప్పన్నను చూసింది. ఆ గుడిసెలో ఓ మూల చింకి చాపమీద ఆకలితో పోరాడుతూ నిద్రాదేవి కౌగిటిలో యిమిడి పోయిన పాపను చూపి ఏదో చెప్పబోయింది... కాని నోట మాటరాలేదు. రెండు మూడు సార్లు పెదవులను తడిచేసుకుంది. నీరసంగా పెదిమెలు కదిలాయిగాని మాట లేమీ బయటకు రాలేదు. మాటలకు బదులు దగ్గుతెర వచ్చింది. దగ్గుతో పాటు రక్తం కూడా చిమ్మింది... ఒకటి రెండు సార్లు వ్యర్థ ప్రయత్నం చేసి అప్పన్నను చూస్తూ కళ్లు మూసింది రామి. భోరున ఏడుస్తూ తల్లి చల్లని గుండెలలో తలదాచుకున్నాడు అప్పన్న. ఆ కొంపలోని దీపం ఆముదం లేక ఆరిపోయింది. ఆ యింటిలోని పెద్దదిక్కు మందులు లేక పోయింది... అహా... ఈ శతాబ్దం అంతమయ్యేలోగా అందరికీ ఆరోగ్యం.... ఆనందం.... ఎంత హాస్యాస్పదం... ఆ గుడిసెలో చీకటి... అప్పన్న జీవితంలో అంధకారం....

కొన్ని రోజుల తరువాత అదే దీపం కింద నీరసంగా పాట సాగిస్తున్నాడు అప్పన్న. ఇప్పుడతని పక్క అతని చిన్న చెల్లెలు దుమ్ములో పొర్లాడుతూ వుంది. యథాలాపంగా ఆ వీథిలో ప్రజలు చక చకా నడుస్తూ అప్పన్న ఉనికే గుర్తించకుండా ముందుకు పోతున్నారు. బడుగు వర్గాల వారిని ఆదుకునే ధీరులు! వీరులు!! చాలా రాత్రి దాటింది. అంతకు ముందు చీకటి పడగానే యింటి ముఖం పట్టేవాడు తల్లి కౌగిటిలో చేరడానికి. కాని యిప్పుడా తొందరలేదు. వీథిలోని జనం సద్దు మణిగింది. తన పాట వినేవారెవ్వరూ లేకపోయినా మెల్లిగా పాట సాగిస్తున్నాడు అప్పన్న. గొంతు జీరపోయింది. గాలి పెద్దగా వీస్తూ రోడ్డు మీది దుమ్మును ఎగురవేస్తున్నది. ఆ గాలిలో సురిటీలు కొడుతున్నదా పాట... ... దూర దూరంగా మోసుకు పోతున్నదా దీన స్వరాన్ని ... ...

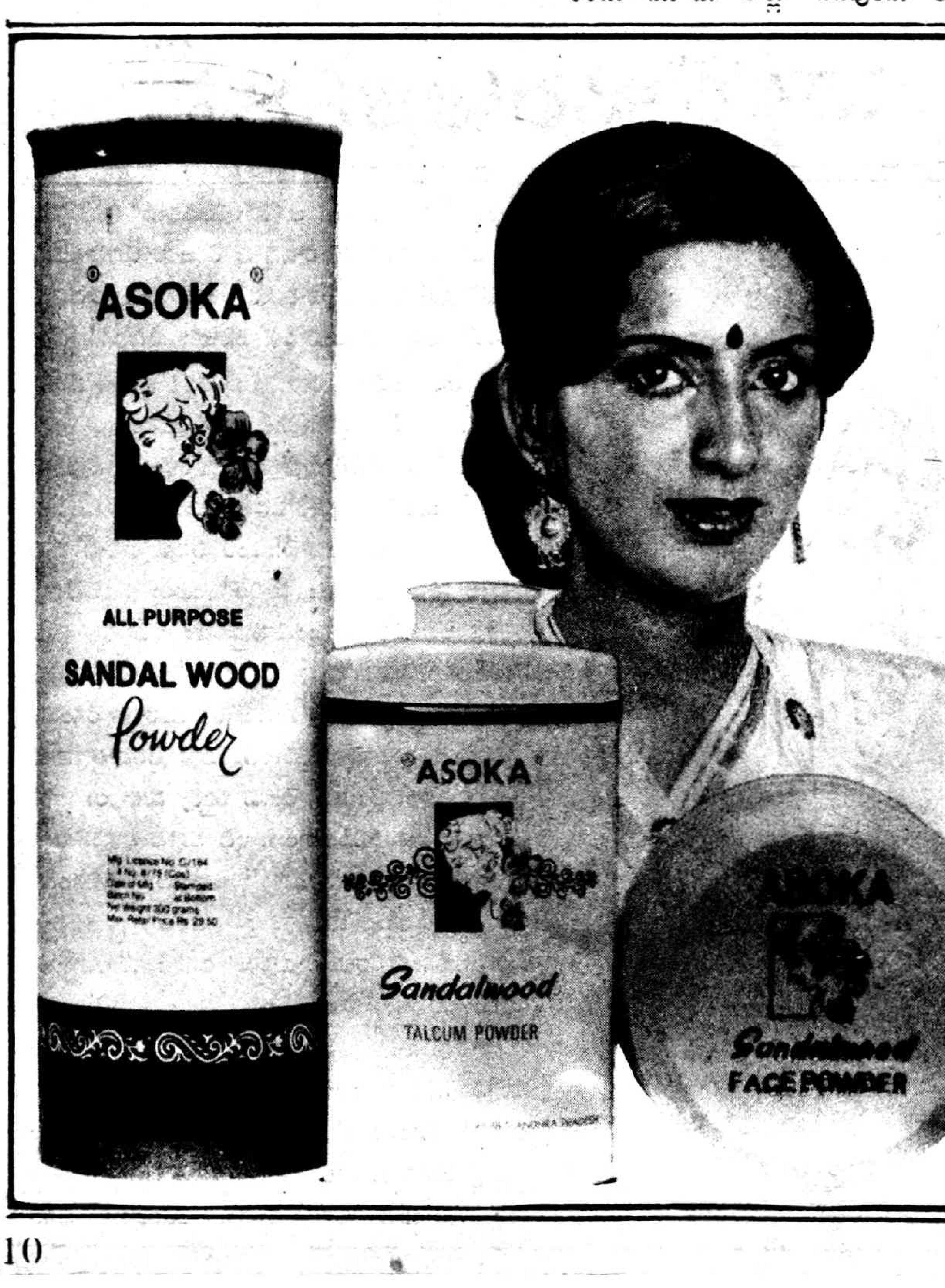

అశోకా
శాండల్ ఉడ్ పౌడర్స్

ప్రకృతిసిద్ధమైన చందన పరిమళముతో నిండివుండి మీ అందాలను అతిశయింప చేయుటకు, రోజంతా ఉత్సాహభరితంగా ఉండేందుకు మీ చర్మ రక్షణకు క్రమము తప్పక ఉపయోగించండి.

ఉవ్విళ్లూరించు
నూతన
పరిమళము కల్గినది